

РЕШЕНИЕ

№ 21307

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **5206**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-
процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците
(ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. И., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], принудително
настанен в Център от затворен тип към РПЦ-гр. С. на ДАБ при МС, отдел „В.“, ПЗТ-Б., съдебен
адрес 1520 С., кв. Б., [улица] ПЗТ на ДАБ против Решение № УП-ОК8/14.04.2025г. на
Интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал.1, т.1, и т. 2
от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на оспорващия като
неоснователна.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради
допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие в материалния закон,
несъответствие с целта на закона. Твърди, че изтъкнатите от оспорващия обстоятелства не са
преценени и обсъдени от административния орган в цялост и пълнота, което е в разрез с чл. 35 от
АПК, което е рефлектирало върху правото му на защита. Иска се отмяна на оспореното Решение
№ УП-ОК 8/14.04.2025 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците като
неправилно.

Оспорващият в съдебно заседание не се явява, представлява се от служебно назначения
процесуален представител адвокат Ц. П.-И. от САК, която поддържа депозираната жалба и моли
да бъде уважена по изложените в нея съображения. Предоставя на съда да постанови справедливо
решение съобразно събраните по делото писмени доказателства. В указания от съда срок,
представя писмени бележки, в които акцентува, че А. И. е влязъл в България не за да търси

предоставяне на международна закрила, а е предприел такива действия след като е бил заловен от органите на МВР. Не посочва основателни причини за преследване, желанието му е да се установи във Франция, при сестра си, за да си осигури по-добро бъдеще, като в проведеното интервю също се позовава на основания извън ЗУБ.

Ответната страна, чрез юрисконсулт П. счита, че решението е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна. Счита, че е налице явна неоснователност на молбата за закрила и до такъв извод е стигнал и интервюиращият орган като е разгледал всички събрани по преписката доказателства и най-вече бежанската история на чужденеца. При проведеното интервю жалбоподателят заявява, че по чисто икономически причини е напуснал държавата си, тъй като страната по произход е нямало какво да работи, което е доказателство, че той е мигрант, а не бежанец. В този смисъл счита, че следва да бъде отхвърлена депозираната жалба.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила, вх. № ПМЗ-ОК-976 от 27.03.2025г. РПЦ - С., отдел „ПМЗ - кв. О. купел" от А. И., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. А., А., гражданин на А., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е представил документи, удостоверяващи самоличността му. Алжирският гражданин заявил пред адм. орган, че на 28.02.2025 г. е напуснал държавата си на произход, легално със самолет и с положена в паспорта си виза за Турция. Съобщава, че там е останал осем дни. Твърди, че на 13/14 март 2025г е преминал на територията на Република България, не по законоустановения ред, прескачайки граничното телено ограждение заедно с още четирима души. Декларира, че това е първата му молба за международна закрила и че не е подавал такава в друга държава. Допълва, че е искал да стигне до сестра си във Франция. Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с проблеми от битов и икономически характер, изтъквайки липсата на работа в А.. В проведеното интервю с рег. № УП 23916 от 07.04.2025 г. А. И. заявява, че е роден и живял в [населено място], А., където е завършил основно образование. Съобщава, че в страната му на произход са останали да живеят родителите му, двамата му братя и една от сестрите му. Твърди, че във Франция има леля и сестра, която е омъжена за френски гражданин и пребивава легално в страната. Изтъква, че в А. не може да си намери постоянна работа, въпреки че е станал на тридесет години. Липсата на работа е единствената причина, заради която е напуснал страната си, тъй като там не е имал перспектива. Искал е да замине за Франция. В хода на интервюто от 07.04.2025 г. молителят заявява, че не е имал никакви проблеми във връзка със своята етническа и религиозна принадлежност в А.. Посочва, че не е бил задържан и арестуван, нито пък е съден и осъждан. Твърди, че не е бил политически ангажиран. Пояснява, че не е имал проблеми с официалните власти, полицията и армията в родината си. След извършена преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на А. И. и със страната му на произход, адм. орган е направил извод за явна неоснователност на подадената молба за международна закрила, както и че не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут по ЗУБ. Според адм. орган, обстановката в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Посочената от молителя причина, заради която е напуснал държавата си на произход - липсата на работа и перспектива, има личен, икономически, и социално-битов характер. Не е свързана с неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и в този смисъл са ирелевантни за

търсената закрила и не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Едновременно с това кандидатът не е посочил други релевантни причини, обосноваващи опасения за преследване. Изводът който е направен е, че в конкретния случай не се касае за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за икономически мигрант. В хода на административното производство не са представени обстоятелства, обуславящи нуждата от предоставяне на международна закрила. След проведеното интервю е направено заключение, че действителният мотив за напускане на А. е стремежът към по-висок стандарт на живот. Адм. орган се е позовал на справка вх. № МД-02- 213/15.04.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, според Решение № 247 от 03.04.2024 г. за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила А. се счита за сигурна страна на произход. Същевременно, по административната преписка е приложено и решение № РПЗТ- 16/27.03.2025 г., с което чуждият гражданин е настанен в помещение от затворен тип на основание постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ с вх. №2-37/26.03.2025 г.

След извършена преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на И. и със страната му на произход, адм. орган е извел извод за явна неоснователност на подадената молба за международна закрила. Чужденецът не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона.

Адм. орган се позовава на Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на Службата на ВКБООН: Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на чуждия гражданин. Той не е обосновал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини.

От приетата по делото административна преписка Г. С. Г. е определена за интервюиращ орган със заповед № РД 05-298/13.04.2022г. на председателя на ДАБ. Представена е Справка от 15.04.2024г. от Дирекция „Международна дейност“, ДАБ, за актуалното положение в А..В съдебно заседание е представено и решение №247 от 03.04.2024г. на МС на РБ, видно от което Алжирска демократична и народна република е сигурна страна на произход по отношение на търсещите закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, който съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. Адм. орган е преценил, че са налице предпоставките на чл. 13 ал. 1 т. 1, 2 от ЗУБ, а именно : се позовава на основания извън предмета на този закон; не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване;. При тези условия молбата на чужденеца за предоставяне

на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му. Обективизираните в решението фактически съображения имат подробна мотивировка, ясни са, кореспондират на приложените правни норми и дават възможност на чужденеца да разбере кои са мотивите, възприети от административния орган, за да постанови решението, с което му отказва предоставяне на исканата международна закрила.

Административният орган е основал отказа си на обстоятелството, че за чуждия гражданин не са налице предпоставки да получи международна закрила, тъй като заявените в проведеното с него интервю проблеми имат личен, семеен характер. Той не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, а причината за доброволното му напускане на А., а именно желанието му да се установи в Европа, да печели пари и да има по-добро бъдеще, се оценява като чисто икономическо съображение и също попада извън обхвата на ЗУБ. Молбата на А. И. за предоставяне на международна закрила е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, и като такава правилно е отхвърлена в ускорена процедура. Предвид изложеното, на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за убежището и бежанците, отхвърля молбата за предоставяне на международна закрила.

В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на чуждия гражданин. Той не е обосновал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Заявените от чужденеца проблеми с правосъдието, свързани с признатата употреба на наркотици са неотнормено обстоятелство, спрямо предметния обхват на ЗУБ. Не се установява спрямо кандидата да е имало тежки посегателства или актове на преследване по смисъла на ЗУБ. Чуждият гражданин не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Правилно адм. орган, след анализ на заявените обстоятелства посочва, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи международна закрила, не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ.

Правилен е извода на интервюиращия орган, че посочените от чужденеца проблеми не могат да се обвържат с някоя от хипотезите на чл. 8 от ЗУБ, а именно - пол, раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което същият се приема за ирелевантен за предоставянето на статут на бежанец. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост.

С оглед на изложеното дотук, искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут е отхвърлено като явно неоснователно.

За молителя липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне А. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да

контролира. От установеното следва извод, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Кандидатът изрично посочва, че не му е оказвано насилие, а събраните по преписката доказателства не свидетелстват за риск от тежки посегателства в бъдеще.

По административната преписка е приложено и решение № РПЗТ-16/27.03.2025 г., с което А. И. е настанен в помещение от затворен тип до приключване на производството за международна закрила. Издадена и заповед № УРИ 4069 ПАМ-212816.03.2025г. за връщане до страната по произход А.. За пълнота на изложеното, следва да се посочи, че към момента на постановяване на съдебното решение, настоящият съдебен състав служебно констатира, че с влязло в сила решение № 17068 от 20.05.2025г. по адм. дело № 4050/2025г. на АССГ е отменено цитираното решение № РПЗТ-16/27.03.2025 г. Съдът намира, че отмяната на това решение не се отразява на законосъобразността на оспорения адм. акт, тъй като подробно и мотивирано адм. орган е посочил причините поради, които е постановил обжалваното решение по настоящото адм.дело.

Видно от приложената по административното производство справка вх. МД-02- 213/15.04.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, според Решение № 247 от 03.04.2024 г. за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила Алжирска арабска република е сигурна страна.

С оглед на актуалната справка не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /С./ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/83 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Горесцитираната справка потвърждава общоизвестния факт, че в А. не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право.

С оглед на изложеното дотук и констатираната липса на личен елемент за търсената международна закрила се приема, че за молителя не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За А. И. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се установяват положителните предпоставки, и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането му и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

В заключение, оспореното решение е издадено в ускорено производство по реда на Глава VI, Раздел II. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, производство за предоставяне на международна закрила се образува с регистрирането на чужденеца по подадена от него молба. В хода на производството пред решаващия орган, с чужденеца е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол, прочетен на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език. Съставена е Евродак дактилоскопна карта [банкова сметка].

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. Следва да се отбележи, че липсата на подобно становище не обосновава незаконосъобразност на оспореното решение, доколкото то е постановено по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ - в ускорено производство, а в този случай съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 10 изр. 2 от ЗУБ такова становище не се изисква.

Ако може да се обобщи, в настоящия случай, видно от протокола от проведеното с оспорващия интервю по реда на чл. 63а от ЗУБ, същият е заявил като причини за напускане на държавата по произход такива, които са ирелевантни по отношение на изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ

основания. Същият заявява, че напуснал А., за да се установи във Франция. Напуснал А. с виза за Турция, а в България дошъл нелегално, като е искал да отиде във Франция. Оспорващият сочи още, че не е бил арестуван, преследван, не е обект на репресии или насилие, че не е имал опасения за физическата си сигурност от страна на властите по повод етническата си принадлежност и евентуална политическа ангажираност, нито проблеми във връзка с религиозната си принадлежност. Тоест същият не изтъква, нито обосновава осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ, нито посочва да има риск от бъдещо такова. В този смисъл административният орган е извършил единствено възможната преценка, изследвайки данните от бежанската история на жалбоподателя, и достигайки до обоснован извод относно липсата на предпоставките за предоставяне на чужденеца на статут на бежанец. Правилно е отчетено, че причините, поради които същият е напуснал държавата си по произход, не попадат в приложното поле на чл. 8 от ЗУБ, респективно на чужденеца не може да бъде предоставен статут на бежанец. Чужденецът не навежда твърдения за наличие на опасения от конкретни репресии, предприети спрямо него или членове на семейството му по причините, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В тази връзка, от материалите по преписката не може да се направи извод за осъществено спрямо чужденеца преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, изразило се в действия измежду посочените в ал. 5 на същата норма, поради което не са налице субективният и обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателни опасения от преследване“. При това положение правилен е изводът, който прави ответникът, че оспорващият напуска държавата си на произход, мотивиран единствено от съображения, които не са релевантни за настоящото производство. В този смисъл, административният орган е извършил единствената възможна преценка, изследвайки данните от бежанската история на жалбоподателя и достигайки до обоснован извод относно липсата на предпоставките за предоставяне на чужденеца на статут на бежанец. Съдът намира за правилна и обоснована и преценката на Интервюиращия орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Административният орган е обосновал наличието на основанията по чл. 13 ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗУБ/а именно, че чужденеца се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване/ при издаването на оспорения адм. акт, поради което молбата на чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспорения адм. акт е законосъобразен, а подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Първо отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], съдебен адрес 1520 С., кв. Б., [улица] ПЗТ на ДАБ против Решение № УП-ОК8/14.04.2025г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал.1, т.1, и т. 2 от ЗУБ, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата на оспорващия за предоставяне на

международна закрила като явно неоснователна.

Решението е окончателно, на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ .

СЪДИЯ